

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 21 april 2017

Een feestmiddag vol creatieve cadeautjes! Dat is de jubileumbijeenkomst van het Geheugenkoor Alkmaar.

We komen in een vrolijk versierde zaal met slingers, ballonnen, serpentines, koffie en thee en heerlijke appeltaarten, cakes en boterkoek (zonder boterkoek geen feest voor Mieke).

Vanmiddag hoeven de witte liedjesmappen niet uitgedeeld. Nee, er is een echt programmaboek gemaakt. Hierin staan alle teksten van de liedjes en het gedicht Zwaluwspeel van de hand van Mieke. Praktisch, want we hoeven niet te zoeken naar de liedjes en leuk om thuis nog even mee na te genieten. De kaft is ontworpen door Annemiek, de illustraties en vormgeving zijn van Francoise, Marja heeft de teksten verzameld. Een symbool voor de samenwerking die het koor zo typeert.

Mieke heeft het openingslied geschreven. De jubileumcommissie zingt het vrolijk.

*Goedemiddag Dames en Heren
Hier staat dan het vrijwilligersstel
Hopelijk gaat U zich amuseren
Nou ja, dat horen we straks nog wel
We zijn misschien wat excentriek
Misschien een beetje lakoniek
We zijn zo van die mensen
Die U 't allerbeste wensen
Zo van die figuren,
Die in hun vrije uren
'T liefste met u zingen
En houden van een pretje
Vandaar dit cabaretjeeeeeeee
Niet cultureel, niet actueel en
Ook niet heel erg origineel
Maar als bas, sopraan, tenor
Al vijf jaar in dit koor
Een Jubileum 't is echt waar
't Geheugenkoor Alkmaar*

Onze gastheer Bob heeft de eer om vanmiddag twee keer een welkomstwoord te mogen doen. In de pauze schuiven we de wand open om zo de naastgelegen zaal bij onze vertrouwde zaal te voegen. En kijk, die zaal is ook versierd en daar wachten onze gasten geduldig. Allemaal mensen die op een of andere manier bij het Geheugenkoor betrokken zijn of zijn geweest en die het koor een warm hart toedragen. Zoals Tine, vrouw van Gerard. Gerard de orgelbouwer, die geregeld het gedicht over de vijf tweelingen die zijn ouders kregen, declameerde. En bijvoorbeeld Leo die altijd trouw met zijn vrouw Corrie kwam zingen en wiens dochter en zoon nu beide muziek maken bij het koor: Annemiek op de accordeon en Edwin op de piano. Bob opent het tweede gedeelte van de middag met een terugblik op zijn eigen komst bij het koor. Als vrijwilliger van Humanitas werd hij gevraagd een dame A te

begeleiden naar een koor in Alkmaar. Dat wilde hij wel doen. Leuk klusje. Mevrouw ophalen in Heiloo, met de bus naar Alkmaar, mevrouw afzetten bij het koor, boodschappen doen, mevrouw ophalen en weer thuisbrengen. Bij het geheugenkoor werd hij echter warm welkom geheten, kreeg koffie aangeboden en na een uurtje danste hij al een walsje met 'zijn' An! De boodschappen zijn die vrijdag en ook alle vrijdagen daarna, niet gedaan!

Andere begeleiders knikken instemmend. Zo is het hun ook vergaan. Het koor is voor de zangers. Dat is waar. Maar hun maatjes beleven er minstens zoveel plezier aan.

Dan is het tijd voor het Koorlied, geschreven door Els.

(hertaling van het lied Save the last dance for me van de Drifters, 1959)

*Iedere keer komen wij steeds weer
Hier samen heel gezellig bij elkaar
En ik zie de accordeon
De piano en ook de gitaar staan klaar
Dan denk ik telkens weer
Wat fijn wat fijn dat wij weer zingen gaan
Een lied met een lach en een traan*

*Iedere keer voel ik weer dat er steeds
Zo hier en daar weer eens een botje kraakt
En ik weet, ja van al dat zitten
Ben ik soms toch wel een beetje stijf geraakt
Dan gooien wij de armen en benen lekker in de lucht
En slaken dan een diepe zucht*

*Alles is weer even aangeraakt
Je kijkt lachend om je heen
En de spieren zijn weer losgemaakt
Van je schouders tot je teen*

*Iedere keer zie ik woorden staan
En dan denk ik vaak hoe zou dat liedje gaan
Maar zodra de muziek begint, de piano klinkt
Dan is dat van de baan.
Dan denk ik telkens weer
Wat fijn, wat fijn dat wij weer zingen gaan
Zo kan ik er weer tegen aan.*

*Dan denk ik telkens weer
Wat fijn, wat fijn dat wij weer zingen gaan
Zo kan ik er weer tegen aan
Zo kan ik er weer tegen aan.*

Hulde aan Els!

En nog een muzikaal cadeau van Monique. Monique heeft bij Gertje en Mieke de cursus *Hoe zet je een Geheugenkoor* op, gevolgd en begeleidt nu zelf een koor. Eind maart kregen we van haar een mail met daarin 'een cadeautje voor de jubilarissen'. Het was de tekst van het door haar geschreven lied *Leve de muziek met een*

muziekbestand. (hertaling van Vive l'amour) Monique zingt het lied voor ons en begeleidt zichzelf op haar gitaar.

Even hoor je in de zaal alleen haar zachte stem en het ingetogen gitaarspel. Zacht zingen we het refrein mee.

*Geheugenkoor Alkmaar staat stil bij 5 jaar
Leve de muziek!
Mieke en Gertje, we zijn zo dankbaar
Leve de muziek!
Leve ja, leve ja, leve het leven
Zing ik, zing ik, met jou
Leve het leven, zing weer even, leve de muziek!*

*In Wijkcentrum Overdie zitten we klaar
Leve de muziek!
Gertje speelt fluit en Loek speelt gitaar
Leve de muziek!
Leve ja, leve ja, leve het leven
Zing ik, zing ik, met jou
Leve het leven, zing weer even, leve de muziek!*

*Mieke wil dansen, wie danst met haar mee?
Leve de muziek!
Riet speelt piano en stemt ons tevree
Leve de muziek!
Leve ja, leve ja, leve het leven
Zing ik, zing ik, met jou
Leve het leven, zing weer even, leve de muziek!*

*Een koor als een 'warm bad', wie wil er niet bij
Leve de muziek!
We zingen met maatjes, ze staan in de rij
Leve de muziek!
Leve ja, leve ja, leve het leven
Zing ik, zing ik, met jou
Leve het leven, zing weer even, leve de muziek!
We beginnen met namen en zingen ons los
Leve de muziek!*

*Ook graag een gedichtje, op wangen een blos
Leve de muziek!
Leve ja, leve ja, leve het leven
Zing ik, zing ik, met jou
Leve het leven, zing weer even, leve de muziek!
We zingen het refrein mee. Dat gaat vanzelf. Een mooi,
vanzelfsprekend samenspel.*

Een luid applaus voor Monique!

Bernadette draagt een zelfgeschreven gedicht voor. Ook al zo mooi!

*weet je hoe vogeltjes fluiten
het bekje gaat open
het lied komt naar buiten
voor je het weet hoor je hen
zingen*

*niks te prakkeseren,
want iedere vogel weet
dat je zingen nooit vergeet*

*het is net als met vliegen of lopen
je staat er gewoon voor open
slechts even ben je bang
maar even duurt nooit lang*

*want zolang de bekjes opengaan,
wal het zingen blijven bestaan.*

*en weet je wat ik hoor
zo gaat dit ook in het koor*

*het feestje dat de klanken vieren
vergeet je niet, het blijft je
plezieren*

Tenslotte zingen we nog het lied *Het kleine Café aan de Haven*. En dat doen we niet ingetogen. We dansen, zwieren en zwaaien. Telkens hoor je een luide echo klinken: **Heel Tevree!**

En dan is het toch echt tijd voor de borrel en hapjes. De muziek gaat gewoon door. Edwin en Riet spelen afwisselend op de piano. Annemiek zingt een paar liederen. Waar de een rustig naar de achtergrondmuziek luistert, schuiven anderen juist hun stoelen bij elkaar. Ans en Greet houden daarbij elkaars handen vast en hebben steeds weer de slappe lach.

Dorus en zijn broer verzorgen een optreden. Compleet met stofjassen, wandelstokken en grote, zwarte snorren. Zij zingen het bekende

*Er wonen 2 motten
in mijn ouwe jas
en die twee motten
die wonen daar pas
je raakt gewoon weg van je stuk
als je het ziet da pril geluk
hij vreet mijn hele jas kapot
alleen voor haar die dot van een mot
ik noem haar Charlotte
en hem noem ik bas
die dotte van motten
in mijn ouwe jas*

Het zingen gaat prima. De danspasjes ook. Naar links, naar rechts. Wat is dit leuk. En wat jammer nou dat Ton er niet is. Ans kijkt zoekend rond. Waar is Ton nu? Hij mist dit. Ineens ziet ze het: "O, het is Ton!"

Dorus zelf heeft het even moeilijk. Zijn snor gaat een eigen leven leiden. Ook een beetje naar links, een beetje naar rechts, een beetje scheef. En dan, weg ...

Gelukkig is daar de wandelstok. Hup, horizontaal onder de neus. Opgelost!

De snor?

Die zit vastgeplakt aan de schoen van Dorus en huppelt met hem de zaal uit.

Gerard en Evert (bestuursleden) delen aan de zangers en vrijwilligers nog een lief plantje uit ter herinnering. Door de heren zelf leuk ingepakt in folie en lint!

En als Harrie later peinzend zegt: "Ik ben nu een paar keer geweest en heb het even aangekeken. Maar het is hier goed. Goede sfeer, goede mensen."

Dan weet ik: Een feestmiddag vol creatieve cadeautjes ... Maar het Geheugenkoor zelf is het grootste cadeau!

Groet,
Marja Ruts

Zwaluwspeel

*Eigenwijs zwierend
heb je plezier
neem je bezit van de lucht
en speelt ermee
jouw geruisloze aanwezigheid
brengt rust en geluk
je laat slechts een glimp zien
van jezelf
wat je achterlaat
is je vlugge spel
en het verlangen
om mee te doen*

(Mieke Korteweg)